

РЕШЕНИЕ

№ 23285

гр. София, 07.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав, в
публично заседание на 16.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **12689** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. с чл. 68, ал. 1 от Закона за защита от дискриминация (ЗЗДискр).
Образувано е по жалба на ПП „ВМРО – Българско национално движение“, подадена чрез адв. А. Ч., против Решение № 328 от 28.10.2024 г. на Комисия за защита от дискриминация на Република България, Първи специализиран заседателен състав, постановено по преписка № 115/2023г. на КЗД.

С оспореното решение КЗД е установила спрямо И. С. Л. от [населено място], че от страна на ПП "ВМРО - Българско национално движение", представлявана от А. С. и Ю. К. - съпредседатели, е извършено нарушение на забраната за дискриминация по смисъла на чл. 5 във вр. с § 1, т. 1 от ДР на ЗЗДискр. под формата на тормоз по признак "етническа принадлежност" във връзка с използвани изрази "циганска престъпност", "етническа престъпност", "неконтролирани маргинални маси" в публикувана на 08.08.2022г. в официалния сайт на политическа партия ВМРО (vmro.bg) в раздел новини публикация със заглавие: "Искаме среща с министър-председателя и министъра на вътрешните работи и свикване на щаб за овладяване на циганската престъпност"; установила е, че от страна на ПП "ВМРО - Българско национално движение" не е осъществено "подбуждане към дискриминация" по смисъла на § 1, т. 5 от ДР на ЗЗДискр. във връзка с публикувана на 08.08.2022г. в официалния сайт на политическа партия ВМРО (vmro.bg) в раздел новини публикация със заглавие: "Искаме среща с министър-председателя и министъра на вътрешните работи и свикване на щаб за овладяване на циганската престъпност" и използвани изрази "циганска престъпност", "етническа престъпност", "неконтролирани маргинални маси", и е наложила на ПП "ВМРО - Българско национално движение", представлявана от А. С. и Ю. К. -

съпредседатели, на основание чл. 76, ал. 1, т. 1 ЗЗДискр. принудителна административна мярка, като предписва да се въздържа от публикации, засягащи честта и достойнството на личността по признак "етническа принадлежност".

С жалбата се поддържа становище, че оспореното решение е незаконосъобразно поради неправилно приложение на материалния закон и противоречие с целта на закона - отменителни основания по чл. 146, т. 4 и т. 5 АПК, и по същество необосновано. Оспорват се правните изводи на заседателния състав, като се поддържа, че не е съобразил спора от фактическа страна и неправилно е приложил материалния закон. Жалбоподателят счита, че административният орган незаконосъобразно е разширил тълкуването на разпоредбата на чл. 5 във връзка с чл. 4, ал. 1 ЗЗДискр. Излага доводи, че взетите предвид в решението на КЗД фрази са извадени от контекст, тъй като така публикуваният документ цели изразяването на политическа позиция, насочена към справянето с битовата престъпност, като се акцентира и върху проблемите с интеграцията на ромската общност. В тази връзка жалбоподателят поддържа, че е изпълнил своите права и правомощия като политически субект, като е изразил политическа позиция и е поискал официални срещи и правни действия от изпълнителната власт. По тези съображения счита, че процесната публикация и неодобрението ѝ от страна на подалия жалбата пред КЗД само по себе си не може да се счита за проява на дискриминация. Позовава се на съдебна практика на ЕСПЧ, съобразно която свободата на словото се прилага и за информация и идеи, което не се възприемат благосклонно от всички, а биха могли да шокират или смущават част от населението.

На следващо място, поддържа се в жалбата, че не са налице доказателства, че е осъществен тормоз по см. на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗДискр., доколкото, за да се приеме, че е налице тормоз по см. на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗДискр., следва да се докаже, че поведението, основано на някой от защитените признаци, е накърнило достойнството на лицето и е създавало враждебна, принизяваща, унижителна, обидна или застрашителна среда. Жалбоподателят счита, че в случая от страна на И. С. Л. не са представени никакви факти и доказателства в полза на твърдението, че публикуваната статия е довела до тормоз, изразяващ се в отчуждение на него и/или на семейството му от близки и приятели от български и/или друг произход, нито, че по някакъв начин е рефлектирала негативно върху него или репутацията му. Излага доводи, че е недопустимо по реда на ЗЗДискр. да се търси защита на формираното у подалия жалбата пред КЗД негативно субективно възприятие, обида или засягане на неговата чест, още повече, че в хода на производството пред КЗД не са представени убедителни и относими доказателства за осъществен тормоз по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗДискр. Поддържа, че е незаконосъобразно възприетото от КЗД разширително тълкуване на чл. 5 от ЗЗДискр., а изводите на административния орган, че с публикуването на статията е създадена обидна, застрашителна среда за лицата от ромския етнос и конкретно на жалбоподателя И. Л. са несъответни на закона и на доказателствата по делото. Не са изложени от органа съображения за приетия от него извод, че публикацията е реализирана именно с такава цел. В допълнение сочи, че начинът на поднасяне на политически позиции и декларации е въпрос на избор на съответния политически субект, доколкото не се пристъпват етичните правила и не се подбужда към извършване на престъпления или омраза към определени субекти. Счита, че изразената политическа позиция е неразделна част от свободата на словото и политическия плурализъм, които не следва да бъдат ограничавани поради неодобрението или несъгласието на определено лице. Твърди се, че от доказателствата по административното производство не може да се направи обоснован извод за наличието на цели или резултат, които да са довели до накърняване достойнството на лицето и създаване на враждебна, принизяваща, унижителна, обидна или застрашителна среда, поради което не може да се приеме, че поведението на жалбоподателя представлява тормоз на основата на "етническа принадлежност". Според

жалбоподателя КЗД не е установила и конкретното засегнато лице, а неустановяването на конкретното засегнато лице означава липса на извършено нарушение на дискриминационното законодателство по см. на чл. 47, т. 1 ЗЗДискр.

По така изложените в жалбата съображения се претендира отмяна на оспореното Решение № 328 от 28.10.2024 г. на Комисия за защита от дискриминация на Република България, Първи специализиран заседателен състав, постановено по преписка № 115/2023 г. на КЗД, тъй като същото е незаконосъобразно поради неправилно приложение на материалния закон, а по същество същото е необосновано.

В съдебно заседание жалбоподателят не се представлява. С представеното писмено становище, чрез процесуалния си представител адв. Ч., поддържа жалбата по изложените в нея доводи, както и прави искане за присъждане на сторените по делото разноски.

Ответникът – Комисията за защита от дискриминация, оспорва жалбата като неоснователна и поддържа, че не са налице отменителните основания по чл. 146 АПК. В представено писмено становище, чрез процесуалния представител юрк. К., поддържа, че решение № 328 от 28.10.2024 г. на КЗД е законосъобразен акт, издаден от компетентен орган, в установената форма, при спазване на административнопроизводствените правила и в съответствие с материалния закон. В проведеното открито съдебно заседание ответникът не се представлява.

В съдебното заседание заинтересованата страна И. С. Л. не се явява, представлява се от адв. К., който прави искане за отхвърляне на жалбата, като се постанови решение, с което оспореното решение на КЗД да бъде потвърдено.

С. градска прокуратура не се представлява по делото и не взема становище по жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Производството по преписка № 115/2023г. на Комисията за защита от дискриминация е образувано по жалба с вх. № 44-00-1711/02.05.2023г. от И. С. Л., чрез адв. А. К., срещу Политическа партия „ВМРО - Българско национално движение" с изложени оплаквания за дискриминация по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗДискр. по признак "етническа принадлежност", както и за подбуждане към дискриминация по смисъла на § 1, т. 5 от ДР на ЗЗДискр.

В жалбата са изложени твърдения, че на 08.08.2022г. в официалния сайт на политическа партия ВМРО, в раздел новини, е поместена публикация със следното заглавие: "Искаме среща с министър-председателя и министъра на вътрешните работи и свикване на щаб за овладяване на циганската престъпност". Отбелязано е, че публикацията е препубликувана в социалната мрежа Facebook, на официалната фейсбук страница на политическата партия, където също е получила широк публичен отзвук. Изложени са подробни съображения в подкрепа на становището на жалбоподателя, че публикацията съдържа омразна и враждебна реч, насочена към ромската общност, като прави генерализации спрямо цялата ромска общност, както и подбужда към враждебност и третира ромите по-неблагоприятно спрямо останалите етнически групи. Според жалбоподателя подобни публикации създават риск от нарушаването на реда и спокойствието в страната, създават застрашителна, унизителна и принизяваща среда за ромската общност. Изложени са твърдения, че като представител на ромската етническа група в страната вследствие на такива публикации се чувства особено застрашен за живота и здравето си, живее в постоянен страх от евентуални опити за отмъщение и реваншистки прояви от представители на други етнически групи. Чувства, че може да бъде асоцииран и припознат също като особено опасен за обществения ред и сигурност и предубедено и превантивно да бъдат упражнени спрямо него опити за налагане на несправедливи мерки и санкции, най-вече в условия на самоуправство и

етнически конфликти. Посочената публикация, според жалбоподателя, засилва и увеличава степента на омраза и риска за жалбоподателя и неговите близки, както и предразсъдъците у част от гражданите в обществото, които започват да се надяват проблемите с престъпността да бъдат решени по начини, различни от способите, характерни за правовата държава. Посочено е, че жалбоподателят възприема публикуваното от политическата партия за тормоз на етническа основа и подбуждане към дискриминация.

Приложени са линкове от публикациите в двете електронни страници, както и декларация по чл. 6, ал. 2, т. 2 от Правилата за производство пред Комисията за защита от дискриминация от 02.05.2023г. и пълномощно за адв. К..

С уведомление с изх. № 44-00-1831 от 11.05.2023г. по чл. 30 АПК за отстраняване на недостатъци в искането, отправено до КЗД, като е приел, че жалбата не отговаря на всички изисквания за допустимост на искането по чл. 51, ал. 2, т. 3 ЗЗДискр., чл. 27, ал. 2, т. 2 и 4, чл. 29, ал. 2 АПК, на основание чл. 30, ал. 1 и ал. 2 АПК председателят на КЗД е уведомил жалбоподателя, чрез адв. К., в седемдневен срок от съобщението да отстрани следните нередовности: видно от изложението в жалбата, оплакванията са във връзка с конкретна публикация в интернет сайт - в този смисъл да уточни дали има оплаквания и/или срещу автора на посочената публикация и/или администраторите/лицата, които поддържат сайта; да предостави оригинал на декларацията по чл. 6, ал. 2, т. 2 от ППКЗД, както и оригинал на представеното пълномощно - за справка /предвид факта, че е положен собственоръчен мокър подпис на упълномощеното лице върху сканиран екземпляр на пълномощно с подпис на упълномощителя/.

Указано е с уведомлението, че при неизпълнение в срок и на основание чл. 52, ал. 3 от ЗЗДискр. във връзка с чл. 30, ал. 2 АПК производството ще бъде прекратено.

Писмото за отстраняване на нередовности е изпратено по електронен път на 11.05.2023г. на посочения в жалбата адрес на електронна поща на жалбоподателя. Уведомлението по чл. 30 АПК му е връчено редовно на 22.05.2023г. на посочения в жалбата адрес за призоваване, чрез адв. К..

С молба с вх. № 44-00-1944 от 22.05.2023г. от адв. К., като пълномощник на жалбоподателя И. Л., са представени адвокатско пълномощно, както и подписана от жалбоподателя декларация по чл. 6, ал. 2, т. 2 от Правилата за производство пред КЗД.

С разпореждане № 391/29.05.2023г. на председателя на КЗД е образувана преписка с № 115/2023 г. за производство по глава Четвърта от Закона за защита от дискриминация. Поради изложените оплаквания за "тормоз" по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗДискр. по признак "етническа принадлежност" по чл. 4, ал. 1 ЗЗДискр., както и за "подбуждане към дискриминация" по смисъла на § 1, т. 5 от ДР на ЗЗДискр., преписката е разпределена за разглеждане от Първи специализиран постоянен състав, възложено е на членовете на състава да определят председател и докладчик по преписката и на определения докладчик – да започне процедура за проучването ѝ. Указана е на страните доказателствената тежест в производството, вкл. на жалбоподателя, че трябва да представи факти, въз основа на които може да се направи предположение, че е налице дискриминация съгласно разпределението на доказателствената тежест по чл. 9 ЗЗДискр., а на ответната страна – да докаже, че правото на равно третиране на жалбоподателя не е нарушено.

С писмо от адв. К., получено по електронна поща с вх. № 44-00-2023 от 30.05.2023г. на КЗД, е посочено, че се представя молба относно указания, дадени по преписката с писмо с рег. № 44-00-1831 от 11.05.2023г. Към електронната кореспонденция е приложена молба, с която главният секретар на КЗД е уведомен, че са получени указания по преписка по жалба с рег. № ППН-01-359/2022г. от 15.05.2023г., с което му се дава възможност в петдневен срок да представи поисканата информация и документи, като е направено искане да отчете, че е представена молба с приложения във връзка с посочените указания, която е изпратена по пощата с обратна разписка на

09.05.2023 г. и е получена в КЗЛД на 12.05.2023г., съгласно отбелязването върху нея.

Приложени са към молбата копия от известия за доставяне до КЗД и до КЗЛД.

Съставът, определен с разпореждането с № 391 от 29.05.2023г., е провел заседание за определяне на председател на състава и докладчик по преписка № 115/2023г., за което председателят на КЗД е информиран с вх. № 12-11-1213/28.06.2023г.

С разпореждане от 29.06.2023 г. на председателя на КЗД е определен служител в отдел "Специализирано производство" на Дирекция "Специализирано производство, анализ и превенция" на КЗД за извършване на необходимите действия, свързани с проучването на преписката, при съгласуване с докладчика по преписката.

Изпратено е уведомление до И. С. Л., чрез адв. К., с изх. № 44-00-2068/31.05.2023г., с което е уведомен за задължението съгласно чл. 9 от 3ЗДискр да представи по образуваната преписка факти, въз основа на които може да се направи предположение, че е налице дискриминация.

С уведомление с изх. № 14-30-92 от 27.06.2023г., връчено на 20.06.2023г., до ВМРО - Българско национално движение, представлявано от съпредседателите А. С., А. Д., И. В., е изискано становище относно фактите и обстоятелствата, изложени в жалбата. Депозирано е становище по жалбата от А. С. и Ю. А., в качеството на съпредседатели на ПП "ВМРО - Българско национално движение".

Видно е от представения с преписката протокол с вх. № 12-11-1873 от 17.10.2023г., че от главен специалист IT, дирекция "АПО" от Обща администрация на КЗД е свалена информация от предоставен му линк, съдържащ статия в текст и линк в текста, публикувана в официалната интернет страница <https://vmro.bg/> на дата 08.08.2022г., със заглавие "Искаме среща с министър-председателя и министъра на вътрешните работи и свикване на щаб за овладяване на циганската престъпност". Посочено е, че линкът в статията е препратка към word документ "konpersia_02072019" със заглавие в него: "Проект! Концепция за промени в политиката за интеграция на циганския (ромския) етнос в Република България и мерките за реализацията им". Свалена е и информация от линк в публикация в публична фейсбук група "ВМРО - Българско национално движение" в социалната мрежа "Ф.", качена на дата 08.08.2022г. Публикацията съдържа статия с текст и линк в текста, както и 11 броя коментари. Линкът в публикацията е препратка към посочения по-горе линк. Отражено е в протокола, че са изготвени 2 бр. идентични дискове, които съдържат по две папки с имена "vmro.bg" и "facebook.com". Папката "vmro.bg" съдържа 4 файла със снимки на статията от първия линк и един текстови файл. Папката "facebook.com" съдържа 5 файла със снимки на публикацията от втория линк. Изготвени са и два броя идентични хартиени носителя, като дисковете и хартиените носители са предадени на деловодството на КЗД. Същите са приложени по преписката на хартиен и на електронен носител.

След извършено проучване на преписката е изготвен доклад – заключение от докладчика по преписка № 115/2023г., с който е прието, че производството е образувано по жалба с вх. № 44-00-1711/02.05.2023г. и допълнение към нея с вх. № 44-00-1944/22.05.2023г., подадени от И. Л., чрез адв. К.. Посочено е, че жалбата отговаря на изискванията на чл. 51 3ЗДискр. и съставлява годно основание за образуване на производството, като е направено предложение за насрочване на открито заседание за разглеждане на преписката с призоваване на страните.

Представени са уведомления за призоваване до страните за насрочено заседание на 25.01.2024г. Уведомлението за призоваване е връчено на жалбоподателя на 04.01.2024г., чрез пълномощник, а изпратеното такова до ответната страна ПП ВМРО - Българско национално движение по пощата е върнато като непотърсено, впоследствие уведомление за призоваване е изпратено по електронен път, като липсват данни получаването му да е потвърдено от адресата.

С молба от 23.02.2024г. от пълномощника на жалбоподателя е направено искане за отлагане

заседанието за друга дата поради служебна ангажираност, с приложени доказателства.

Със становище с вх. № 14-30-33/24.01.2024г. от А. С., заедно с Ю. А. - представляващи заедно ПП "ВМРО - Българско национално движение", е посочено, че са възпрепятствани да присъстват, лично или чрез упълномощен представител, при разглеждане на преписката в открито заседание, като е взето становище за неоснователност на жалбата и е направено искане за отхвърлянето ѝ.

На 25.01.2024г. е проведено открито заседание на КЗД, на което е даден ход на преписката и като е приета за основателна молбата на пълномощника на жалбоподателя, разглеждането на преписката е отложено за 14.03.2024г.

Представено е уведомление за призоваване с изх. № 14-30-25 от 30.01.2024г. до ПП "ВМРО - Българско национално движение" за насроченото на 14.03.2024г. открито заседание, връчено на 08.02.2024г., съответно жалбоподателят е призован за същото на 28.02.2024г., видно от представеното известие за доставяне /л. 91 от делото/.

На 14.03.2024г. е проведено открито заседание на Първи постоянен специализиран заседателен състав на КЗД, в което е даден ход на преписката по общия ред, приета е за изяснена от фактическа страна и е обявена за решаване.

Производството пред Комисията е приключило с постановяване на оспореното в настоящото производство решение с № 328/28.10.2024г., с което КЗД е установила спрямо И. С. Л. от [населено място], че от страна на ПП "ВМРО - Българско национално движение", представлявана от А. С. и Ю. К. - съпредседатели, е извършено нарушение на забраната за дискриминация по смисъла на чл. 5 във вр. с § 1, т. 1 от ДР на ЗЗДискр. под формата на тормоз по признак "етническа принадлежност" във връзка с използвани изрази "циганска престъпност", "етническа престъпност", "неконтролирани маргинални маси" в публикувана на 08.08.2022г. в официалния сайт на политическа партия ВМРО (vmro.bg) в раздел новини публикация със заглавие: "Искаме среща с министър-председателя и министъра на вътрешните работи и свикване на щаб за овладяване на циганската престъпност"; установила е, че от страна на ПП "ВМРО - Българско национално движение" не е осъществено "подбуждане към дискриминация" по смисъла на § 1, т. 5 от ДР на ЗЗДискр. във връзка с публикувана на 08.08.2022г. в официалния сайт на политическа партия ВМРО (vmro.bg) в раздел новини публикация със заглавие: "Искаме среща с министър-председателя и министъра на вътрешните работи и свикване на щаб за овладяване на циганската престъпност" и използвани изрази "циганска престъпност", "етническа престъпност", "неконтролирани маргинални маси", и е наложила на ПП "ВМРО - Българско национално движение" на основание чл. 76, ал. 1, т. 1 ЗЗДискр. принудителна административна мярка, като предписва да се въздържа от публикации, засягащи честта и достойнството на личността по признак "етническа принадлежност".

Решението е подписано с особено мнение на член на състава.

За да постанови оспореното решение, КЗД е приела, че е сезирана с жалба с вх. № 44-00-1711/02.05.2023г. и допълнение към нея с вх. № 44-00-1944/22.05.2023г., подадени от И. Л. чрез адв. А. К. срещу политическа партия ВМРО Българско национално движение с изложени оплаквания за дискриминация по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗДискр. по признак "етническа принадлежност", както и за подбуждане към дискриминация по смисъла на § 1, т. 5 от ДР на ЗЗДискр. по повод публикувана на 08.08.2022г. в официалния сайт на политическа партия ВМРО (vmro.bg) в раздел "Новини" публикация със заглавие "Искаме среща с министър-председателя и министъра на вътрешните работи и свикване на щаб за овладяване на циганската престъпност".

Комисията е приела за установено от събраните доказателства, че посочената статия е публикувана в официалния сайт на ПП ВМРО, като акцентът на публикацията е върху това, че съществува проблем, свързан с неправомерни действия на български граждани към възрастни

хора и медицински служители, каквито случаи са посочени, и се изразява неодобрение към конкретни политики и намиране на реално решение. Приела е, че ответната страна не оспорва публикацията, а оспорва твърдението в жалбата, че е налице нарушение на ЗЗДискр. по смисъла на чл. 5 вр. § 1, т. 1 и т. 5 от ДР на ЗЗДискр. Посочено е, че в публикацията са направени коментари относно "престъпления, извършвани от представители на циганския етнос" и се изразява позиция за "борба с етническата престъпност".

Решаващият състав на КЗД е приел, че този начин на поднасяне на информация създава стереотипи, предразсъдъци и враждебна среда на основата на етническа принадлежност.

Като се е позовал на практика на Европейския съд по правата на човека и на Върховния административен съд, съставът е приел, че в случая негативното стереотипизиране и агресивно представяне на ромската общност като цяло, от една страна, и посочването на лица от българския етнос като жертви на поведението на ромската общност, от друга страна, представляват нежелано поведение, което е изразено словесно, основава се на признак по чл. 4, ал. 1 ЗЗДискр. "етническа принадлежност" и създава враждебна среда. Това е мотивирало състава да достигне до извода, че такъв начин на предоставяне на информацията съставлява дискриминация по смисъла на чл. 5 ЗЗДискр., хипотеза първа, във връзка с § 1, т. 1 от ДР на ЗЗДискр. "тормоз" на основата на "етническа принадлежност".

Изложени са мотиви, че публикацията във връзка с поредица от противообществени прояви и престъпления, извършени от български граждани, в която се говори за ромското етническо малцинство в неговата цялост, като се използват изразите "циганската престъпност" и "етническа престъпност", "неконтролирани маргинални маси" /цитат/, представлява нежелано поведение, изразено словесно, което дори да не е имало за цел, то има за резултат накърняването на достойнството на лицата и създаване на обидна среда по признак етническа принадлежност, установен в чл. 4, ал. 1 ЗЗДискр. По тези съображения КЗД е приела, че тези изявления съставляват тормоз по см. на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗДискр. и дискриминация по см. на чл. 5 от ЗЗДискр.

Като е отчела високия конституционен статус на правото на мнение и свободата то да се изразява и разпространява и предвид утвърденото разбиране, че ограничаването му може да става в изключителни случаи при точно предвидени и кумулативно дадени законови основания, КЗД е счела, че принудителната административна мярка изглежда по-адекватна реакция, с оглед значимостта на упражняването право и с оглед превантивните функции на КЗД за предотвратяване на дискриминация - чл. 40, ал. 1 ЗЗДискр. На основание чл. 74, т. 4 и чл. 76, ал. 1, т. 1 ЗЗДискр. съставът е счел, че за предотвратяване на бъдещи подобни нарушения е необходимо на ответната страна да бъде наложена принудителна административна мярка, като КЗД предприе да се въздържа от публикации, засягащи честта и достойнството на личността по признак "етническа принадлежност".

На следващо място, Комисията е приела, че подбуждане към дискриминация може да се реализира с действия на извършителя, които са насочени спрямо подбуждания, необходимо е наличие на такава връзка между подбуждащия и подбуждания, необходим е пряк умисъл в подбуждащия, че със своите действия мотивира в подбуждания решението за извършване на точно определен дискриминационен акт, при което не е необходимо непременно дискриминационният акт да е извършен от подбуждания, за да е налице подбуждане към дискриминация. Приела е, че в разглеждания случай използваните изразни средства и обобщения в публикацията не могат да се квалифицират като насърчаване, даване на указание, оказване на натиск или склоняване към извършване на дискриминация, тъй като очевидно същата е обръщение към служебния министър-председател Гълъб Д., към министъра на вътрешните

работи И. Д. и министъра на труда и социалната политика Л. Л. за необходимостта за среща с тях по повод на натрупалите се множество престъпни деяния, на които обществото е станало свидетел.

По тези съображения Комисията е формирала извод, че публикуваната статия със заглавие: "Искаме среща с министър-председателя и министъра на вътрешните работи и свикване на щаб за овладяване на циганската престъпност" и използваните изрази "циганската престъпност", "етническа престъпност", "неконтролирани маргинални маси" по темата за битовата престъпност не осъществява нарушение на 33Дискр. по смисъла на чл. 5 във връзка с § 1, т. 5 от ДР на 33Дискр. "подбуждане към дискриминация".

Решението е връчено на жалбоподателя на 06.11.2024г., а жалбата е подадена на 20.11.2024г.

Други относими доказателства не са ангажирани по делото.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи:

Предмет на оспорване в настоящото съдебно производство е Решение № 328 от 28.10.2024 г. на Комисията за защита от дискриминация на Република България, Първи специализиран заседателен състав, постановено по преписка № 115/2023г. на КЗД, като с жалбата е направено искане решението да бъде изцяло отменено.

Жалбата е частично допустима, като подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 АПК във връзка с чл. 68, ал. 1 от 33Дискр., срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, от надлежна страна - адресат на оспореното решение, и при наличие на правен интерес за последния от оспорването на решението на КЗД в частта му по т. I и т. III.

Съдът приема, че жалбата, депозирана от ПП "ВМРО - Българско национално движение" срещу Решение № 328 от 28.10.2024 г. по преписка № 115/2023г. на КЗД в частта му по т. II, с която КЗД е установила, че от страна на ПП "ВМРО - Българско национално движение" не е осъществено "подбуждане към дискриминация" по смисъла на § 1, т. 5 от ДР на 33Дискр. във връзка с публикувана на 08.08.2022г. в официалния сайт на политическа партия ВМРО (vmro.bg) в раздел новини публикация със заглавие: "Искаме среща с министър-председателя и министъра на вътрешните работи и свикване на щаб за овладяване на циганската престъпност" и използвани изрази "циганска престъпност", "етническа престъпност", "неконтролирани маргинални маси", е недопустима поради липса на правен интерес от оспорването, доколкото в тази си част решението на КЗД представлява позитивен за жалбоподателя акт. Правният интерес от оспорване на административния акт е налице, когато с него се засягат (нарушават или застрашават) права и законни интереси или се пораждаат задължения за оспорващия. В случая с оспореното решение в частта му по т. II не се засягат права и законни интереси на жалбоподателя и не се създават задължения за него, а както се посочи вече, същото в тази му част е благоприятен за жалбоподателя акт, поради което настоящият съдебен състав приема, че в тази част жалбата следва да бъде оставена без разглеждане на основание чл. 159, т. 4 АПК, съответно производството по делото - прекратено.

Разгледана по същество, жалбата, в частта ѝ против т. I и т. III от Решение № 328 от 28.10.2024 г. по преписка № 115/2023 г. на КЗД, е основателна, макар и не по изложените в същата съображения.

Според чл. 146 вр. чл. 168 АПК съдът следва да провери издаден ли е актът от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните разпоредби и административнопроизводствените правила и съобразен ли е актът с целта на закона.

С оглед обхвата на проверката по чл. 168 АПК следва да се отбележи, че решението е постановено от компетентен орган, в рамките на законовите му правомощия съгласно чл. 47 33Дискр., в съответствие с чл. 48, ал. 2 във вр. с чл. 54 33Дискр. Решаващият състав на КЗД е

определен с разпореждане № 391 от 29.05.2023г. на председателя на КЗД. На основание чл. 54 ЗЗДискр. и чл. 11, ал. 4 от Правилата за производство пред КЗД членовете на заседателния състав са определили с доклад до председателя докладчик и председател на състава.

Съгласно чл. 64, ал. 1 ЗЗДискр. решенията се вземат с обикновено мнозинство от членовете на заседателния състав и се подписват от него, което изискване в настоящия случай е изпълнено, като решението е подписано от всички членове на състава, с особено мнение на председателя му. Поради това настоящият съдебен състав намира, че не е налице предпоставката за отмяна на атакувания акт - липса на компетентност по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 1 АПК. Актът е и в предписаната от закона писмена форма – чл. 66 ЗЗДискр.

Настоящият съдебен състав приема, обаче, че решението е постановено при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, довели до неговата незаконосъобразност.

С разпоредбата на чл. 47 ЗЗДискр. са регламентирани правомощията на Комисията за защита от дискриминация като независим специализиран държавен орган, осигуряващ предотвратяване на дискриминация, защита от дискриминация и равенство на възможностите. КЗД се произнася само по конкретни твърдения за упражнено пряко или непряко неравно третиране на конкретни лица съобразно заложените в специалния закон цели. Съобразно чл. 50 ЗЗДискр. производство пред комисията се образува по жалба на засегнатите лица; инициатива на комисията; сигнали на физически и юридически лица, на държавни и общински органи, а в чл. 51, ал. 2 ЗЗДискр. са уредени изискванията за съдържание на жалбата и сигнала, включително е предвидено, че следва да съдържат изложение на обстоятелствата, на които се основават, и изложение на исканията към комисията – чл. 51, ал. 2, т. 3 и т. 4 ЗЗДискр. Комисията не дължи произнасяне по неуточнени жалби/сигнали и бланкетни искания, поради което чл. 52, ал. 3, пр. 2 ЗЗДискр. предвижда, че производството пред комисията се прекратява, когато жалбата или сигналът не бъдат поправени в срока, определен от комисията. Следователно, за да са изпълнени изискванията на чл. 51, ал. 2, т. 3 и т. 4 ЗЗДискр, следва при посочване на обстоятелствата, на които се основава жалбата, да се направи ясно изложение на това в какво се изразява нарушението на ЗЗДискр или на друг закон, уреждащ равенство в третирането – спрямо кои лица (група лица) и по кои защитени признаци е осъществено неравното третиране, кой е извършителят на нарушението (кой субект, след като е бил длъжен, не е осигурил равенство в третирането, респ., е нарушил забраната за дискриминация), кое е засегнатото лице и в какво се състои искането му до комисията. От горното следва, че в случаите, в които жалбата или сигналът по чл. 51, ал. 1 ЗЗДискр. не съдържат ясни указания досежно нарушението и неговия извършител, органът е длъжен да укаже срок за отстраняване на констатираните нередовности и едва след като жалбата/сигналът бъдат приведени в съответствие с изискванията на чл. 51, ал. 2 ЗЗДискр., Комисията въз основа на изложените по чл. 51 ЗЗДискр. обстоятелства следва да определи предмета на проучването и страните в административното производство, на които да се осигури право да участват в административното производство.

Така и с чл. 8, ал. 1, т. 6 от Правилата за производство пред Комисията за защита от дискриминация (Правилата) е предвидено, че не се образува производство, а образуването се прекратява, когато нередовностите на жалбата или сигнала не са отстранени в определения за това срок. Според чл. 15 от Правилата докладчикът по преписката е длъжен да изясни: 1. изпълнени ли са изискванията на чл. 51 от ЗЗДискр. и чл. 8 от тези Правила за съответната преписка; 2. налице ли са необходимите данни за извършено нарушение и могат ли те да бъдат годно основание за образуване на производство пред КЗД; 3. фактическия състав на нарушението; 4. страните по спора и да ги конституира.

Съдът приема, че в разглеждания случай не са изпълнени законоустановените задължения за изясняване на конкретни твърдения от страна на жалбоподателя за обстоятелствата, които установява и за които твърди, че обосновават извод за извършен спрямо тормоз по признак „етническа принадлежност“, което от своя страна е довело до неправилно определяне предмета на спора, като същото се явява закономерно следствие от недостатъчно задълбоченото проучване по чл. 55 и сл. 33Дискр.

Установи се по делото, че с уведомление с изх. № 44-00-1831 от 11.05.2023г. по чл. 30 АПК са дадени конкретни указания за отстраняване на нередовности на жалбата по см. на чл. 51, ал. 2, т. 3 33Дискр., като председателят на КЗД е указал на жалбоподателя, доколкото оплакванията са във връзка с конкретна публикация в интернет сайт, да уточни дали има оплаквания и/или срещу автора на посочената публикация и/или администраторите/лицата, които поддържат сайта. Със същото уведомление е указано да предостави оригинал на декларацията по чл. 6, ал. 2, т. 2 от ППКЗД, както и оригинал на представеното пълномощно - за справка. Указано е с уведомлението, че при неизпълнение в срок и на основание чл. 52, ал. 3 от 33Дискр. във връзка с чл. 30, ал. 2 АПК производството ще бъде прекратено.

В определения срок е постъпила молба с вх. № 44-00-1944 от 22.05.2023г. от пълномощника на жалбоподателя И. Л., с която са представени единствено адвокатско пълномощно и подписана от жалбоподателя декларация по чл. 6, ал. 2, т. 2 от Правилата за производство пред КЗД, т.е. указанията за конкретизиране на твърденията, а именно дали жалбоподателят има оплаквания и/или срещу автора на посочената публикация и/или администраторите/лицата, които поддържат сайта, не са изпълнени.

Независимо от горното, производството по преписката е продължило, като в тази връзка съдът приема, че е необоснован и несъответен на доказателствата по делото изводът на докладчика по преписката, залегнал в изготвения доклад-заключение, че производството по преписка № 115/2023г. е образувано по жалба с вх. № 44-00-1711/02.05.2023г. и допълнение към нея с вх. № 44-00-1944/22.05.2023г. Както се посочи вече по-горе, с молбата от 22.05.2023г. са представени единствено изисканото адвокатско пълномощно и декларация по чл. 6, ал. 2, т. 2 от Правилата за производство пред КЗД, следователно същата не съставлява допълнение към жалбата, с което да се изясняват и уточняват твърденията на страната относно предмета на спора. За изпълнение на дадените указания относно необходимостта от конкретизация на оплакванията на жалбоподателя не може да се счете и депозираната по преписката молба с вх. № 44-00-2023 от 20.05.2023г., тъй като същата е адресирана до друг орган - КЗЛД, и не касае настоящото административно производство, а друга административна преписка - по жалба с рег. № ППН-01-359/2022г. на КЗЛД.

Именно жалбата определя обхвата, предмета и страните на административното производство. В случая нередовностите на сезиращата административния орган жалба, респ., неизпълнението на дадените конкретни указания за тяхното отстраняване са довели до изначално опорочаване на административното производство, като образувано по нередовна жалба. В резултат на така допуснатото процесуално нарушение неизяснени са останали конкретните факти за съдържанието на твърдяното неравно третиране. В този смисъл налага се изводът, че КЗД не е извършила пълно, обективно и всестранно изясняване на релевантните за решаване на спора факти и обстоятелства в нарушение на изискванията на чл. 55, ал. 1 33Дискр, което само по себе си обуславя извод за незаконосъобразност на оспорения акт, тъй като същият е постановен по нередовна жалба.

Съдът намира за уместно да се отбележи отново, че в случай на неяснота относно сочените с жалбата нарушения и техния извършител, заседателният състав е длъжен да укаже срок за

отстраняване на констатираните нередовности и едва след като жалбата бъде приведена в съответствие с изискванията на чл. 51, ал. 2 ЗЗДискр, Комисията въз основа на изложените по чл. 51 ЗЗДискр обстоятелства следва да определи предмета на проучването и страните в административното производство, на които да се осигури право да участват в административното производство.

Наред с всичко горепосочено, настоящият съдебен състав приема, че Комисията не е изпълнила задълженията си да обсъди събраните по преписката доказателства, свързани с твърденията от страна на жалбоподателя за фактите, които установява и за които твърди, че обосновават извод за осъществен спрямо него тормоз по признак "етническа принадлежност". Действително, в решението пространно са преповторени твърденията на страните, но не са обсъдени и анализирани, поотделно и в тяхната съвкупност, събраните доказателства през призмата на приложимите разпоредби на ЗЗДискр., както и не става ясно какво и въз основа на кои доказателства приема съставът за установено.

По гореизложените съображения налага се изводът, че Комисията не е изпълнила задълженията си да изясни всички факти и обстоятелства от значение за решаване на спора, съответно е постановила акта си при неизяснена фактическа обстановка и при липса на мотиви. Така допуснатите процесуални нарушения са съществени, тъй като е осуетена възможността за пълнота на проучването, ограничено е правото на участие и защитата на страните в производството и са опорочени крайните правни изводи на органа, съответно представляват самостоятелно основание за отмяна на решението на КЗД в тези части. Основен принцип е, че административният орган следва на първо място да провери редовността на сезиращата го жалба, след това нейната допустимост и едва след това да я разгледа по същество, като се произнесе по наведените в нея доводи и искания. Ето защо, настоящият съдебен състав приема, че са налице отменителни основания по см. на чл. 146, т. 3 АПК.

Жалбата на ПП "ВМРО - Българско национално движение" в частта ѝ против т. I и т. III от Решение № 328 от 28.10.2024 г., постановено по преписка № 115/2023г. на КЗД, е основателна и като такава следва да бъде уважена, а оспореното решение на КЗД - отменено в частта му по т. I и т. III. Преписката следва да се върне на органа за ново разглеждане и произнасяне по жалбата в тази част, при съобразяване на мотивите на настоящото решение относно изискванията за съдържание на жалбата и обхвата на проверката, която следва да бъде извършена от административния орган, вкл. че преди образуване на административно производство КЗД извършва проверка за редовност на жалбата, като при установено несъответствие със законоустановеното изискване за съдържание следва да даде конкретни и точни указания за отстраняване на констатираните нередовности в определен срок, съответно след изпълнение на дадените указания и отстраняване на констатираните нередовности в сезиращия я документ, следва да извърши преценка за неговата допустимост, като се произнесе относно наличието, респ. липсата на отрицателни процесуални предпоставки, възпрепятстващи образуването на производството. При произнасянето си по същество Комисията следва да даде точна правна квалификация на релевантните факти и да се произнесе по всички наведени твърдения за осъществена дискриминация, като реши спора в съответствие с установените фактически обстоятелства.

Относно разноските в производството.

При този изход на спора на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в размер от 200 лв., съответно на приетата за допустима и основателна част от жалбата. С оглед своевременно направеното искане, на ответната страна следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 50 лв., определен от съда в съответствие с чл. 24 от Наредбата за заплащане

на правната помощ вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и съобразно частичното прекратяване на производството. На заинтересованата страна не следва да се присъждат разноски, тъй като не претендира такива по делото.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 3 и чл. 173, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, 72 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на ПП „ВМРО – Българско национално движение“, подадена чрез адв. А. Ч., Решение № 328 от 28.10.2024 г. на КЗД, Първи специализиран заседателен състав, постановено по преписка № 115/2023г. на КЗД, в частта му по т. I, с която КЗД е установила спрямо И. С. Л. от [населено място], че от страна на ПП "ВМРО - Българско национално движение", представлявана от А. С. и Ю. К. - съпредседатели, е извършено нарушение на забраната за дискриминация по смисъла на чл. 5 във вр. с § 1, т. 1 от ДР на ЗЗДискр. под формата на тормоз по признак "етническа принадлежност" във връзка с използвани изрази "циганска престъпност", "етническа престъпност", "неконтролирани маргинални маси" в публикувана на 08.08.2022г. в официалния сайт на политическа партия ВМРО (vmro.bg) в раздел новини публикация със заглавие: "Искаме среща с министър-председателя и министъра на вътрешните работи и свикване на щаб за овладяване на циганската престъпност", и в частта му по т. III, с която КЗД е наложила на ПП "ВМРО - Българско национално движение" на основание чл. 76, ал. 1, т. 1 ЗЗДискр. принудителна административна мярка, като предписва да се въздържа от публикации, засягащи честта и достойнството на личността по признак "етническа принадлежност".

ВРЪЩА преписката на Комисията за защита от дискриминация за ново произнасяне по жалба с вх. № 44-00-1711/02.05.2023 г., депозирана от И. Л., чрез адв. А. К., при съобразяване на дадените с настоящото решение указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ на основание чл. 159, т. 4 АПК жалбата на ПП „ВМРО – Българско национално движение“, подадена чрез адв. А. Ч., срещу Решение № 328 от 28.10.2024 г. на КЗД, Първи специализиран заседателен състав, постановено по преписка № 115/2023г. на КЗД, в частта му по т. II, с която КЗД е установила, че от страна на ПП "ВМРО - Българско национално движение" не е осъществено "подбуждане към дискриминация" по смисъла на § 1, т. 5 от ДР на ЗЗДискр. във връзка с публикувана на 08.08.2022г. в официалния сайт на политическа партия ВМРО (vmro.bg) в раздел новини публикация със заглавие: "Искаме среща с министър-председателя и министъра на вътрешните работи и свикване на щаб за овладяване на циганската престъпност" и използвани изрази "циганска престъпност", "етническа престъпност", "неконтролирани маргинални маси".

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело № 12689/2024г. по описа на АССГ в частта му, образувана по жалбата на ПП „ВМРО – Българско национално движение“, подадена чрез адв. А. Ч., против т. II от Решение № 328 от 28.10.2024 г. на КЗД, Първи специализиран заседателен състав, постановено по преписка № 115/2023г. на КЗД.

ОСЪЖДА Комисията за защита от дискриминация да заплати на ПП "ВМРО - Българско национално движение" сумата от 200 лева, представляваща разноски по делото за адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА ПП "ВМРО - Българско национално движение" да заплати на Комисията за защита от дискриминация сумата от 50 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му, а в частта му, имаща характер на определение - в 7-дневен

срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: